עפ"ת 13514/10/18 – נאג'י אבו עאנם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 13514-10-18 אבו עאנם נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת חיה זנדברג
מערער	נאג'י אבו עאנם
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק-דין

ערעור על פסק-דינו של בית-משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' סגן הנשיא יהושע צימרמן) מיום 18.6.2018 בתת"ע 12210-03-17.

כתב האישום

1. ביום 31.3.2017 הוגש נגד המערער כתב אישום, ובו יוחסה לו עבירה של נהיגה באור אדום בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. העבירה בוצעה ביום 10.6.2016 בשעה 05:08, והיא תועדה באמצעות מצלמת א/3.

דחיות הדיון

2. ביום 24.4.2017 התקיים דיון בכתב האישום בבית-המשפט קמא. ב"כ המערער ביקש כי "מבקש דחייה לאיתור הנהג בפועל". בהתאם לכך, נדחה הדיון ליום 24.9.2017.

3. בדיון שהתקיים ביום 24.9.2017 שוב ביקש ב"כ המערער כי "לפנים משורת הדין אני מבקש דחייה לאיתור הנהג בפועל". בית המשפט קמא החליט לקבוע את התיק להוכחות ליום 7.12.2017 בשאלת זהות הנהג.

4. בדיון שהתקיים ביום 7.12.2017 הודה המערער בעבירה שיוחסה לו, והוא הורשע על-פי הודאתו. עם זאת, ב"כ המערער הוסיף ואמר כי "בשלב זה ההודאה שלנו באשמה הייתה מאחר והנאשם היה מחזיק בפועל ברכב, כאשר הבעלים הינו חברת השכרה, הרכב בפועל בזמן העבירה היה בנהיגה על ידי אדם אחר, ואנו נביא את האדם האחר לבימ"ש על מנת שיטול אחריות, ובמידה וכך, נבקש מבימ"ש ביטול הכרעת הדין, הסבת כתב האישום והרשעת האדם האחר, ככל שלא יובא האדם האחר לבימ"ש, ויטול אחריות, הרשעת הנאשם תשאר על כנה ואנו נטען לעונש. אני מבקש לדחות ליום 23.4.18". בהתאם למבוקש, הדיון בתיק נדחה ליום 23.4.2018.

5. ביום 23.4.2018 הגיש ב"כ המערער בקשה לבית-המשפט קמא לדחיית מועד הדיון. בבקשה נטען כי "בשל אי הבנה תקשורתית... טרם הוחתם המחזיק בפועל ברכב על תצהיר". בית המשפט התבקש לדחות את מועד הדיון "דחייה קצרה לצורך השלמת החסר". בדיון שהתקיים ביום 23.4.2018 ביקש ב"כ המערער "מבקש דחייה אחרונה אם אפשר ליום 18.6.18". הדיון אכן נדחה ליום 18.6.2018.

6. בדיון שהתקיים ביום 18.6.2018 ביקש ב"כ המערער כי התיק יידחה פעם נוספת. כדבריו:

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

"כבר הודאנו בתיק זה וטענו שככל שנאתר את הנאשם בפועל, אדוני יאפשר לנו לחזור מהודיה, אני רואה שיש תצהיר בתיק אבל אני רואה שהוא לא חתום, מבקש דחייה לאחר הפגרה, לבדוק מה קורה עם א3 ולברר למה התצהיר לא חתום".

7. בית-המשפט קמא דחה את הבקשה, והצדדים טענו לעונש.

גזר הדין

8. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, גזר בית המשפט קמא את דינו של המערער לפסילת רישיון ל-14 יום; לקנס; ולפסילה על-תנאי.

9. על פסק-דין זה הוגש הערעור הנוכחי.

הערעור

10. הערעור סב בעיקרו סביב החלטת בית המשפט קמא שלא לדחות את מועד הדיון פעם נוספת על מנת להחתים על תצהיר את מי שלפי הטענה נהג ברכב בפועל. ב"כ המערער טען כי היה על בית-המשפט קמא להיעתר לבקשה שכן, לדבריו, "הנהג בפועל (עובר העבירה) למעשה אותר וכל שנותר הינו להחתימו על תצהירו כאמור". להודעת הערעור צורף תצהיר מאת מי שנטען כי נהגה ברכב בפועל. במהלך הדיון בערעור, הסביר ב"כ המערער כי הנהגת-המצהירה היא רעייתו של המערער. עוד התייחס ב"כ המערער לטענות הקיימות בנוגע לאמינותן של מצלמות א/3. לפיכך, טען ב"כ המערער כי יש לקבל את הערעור.

11. ב"כ המדינה טענה כי דין הערעור להידחות. ב"כ המדינה הצביעה על כך שהתיק נדחה בבית-המשפט קמא מספר רב של פעמים; על כך שרק במסגרת הערעור התברר לראשונה שמי שנטען שנהגה בפועל ברכב היא רעייתו של המערער, כאשר לכאורה לא היה למערער קושי באיתורה; ועל כך שהתצהיר שצורף להודעת הערעור נחזה כאילו נחתם עוד ביום 7.12.2017 (יוער כי ב"כ המערער טען בהקשר זה כי אמנם התצהיר נחתם במועד האמור אך ללא חותמת המשרד).

דיון והכרעה

12. דין הערעור להידחות.

13. התצהיר שצורף להודעת הערעור היה לאקוני, ולא הובהר בו הכיצד המצהירה (שחתמה על התצהיר ביום 7.12.2017) זכרה שהיא זו שנהגה ברכב ביום 10.6.2016. על הקושי בתצהיר לאקוני מעין זה עמד במקרה קרוב כב' השופט שהם ברע"פ 8626/14 **סמארה נ' מדינת ישראל** (2015):

"תצהירו של מר יוסף סמארה, אשר ממנו עולה כי הוא ביצע את העבירה, הינו תצהיר סתמי, ואין מתוכנו כדי להעיד באילו נסיבות בוצעה העבירה, וכיצד זכור למגיש התצהיר מה היו מעשיו... כשנה טרם הגשתו של התצהיר" (שם, בסעיף 10 להחלטה).

14. כמו כן, בעניינו ניתנו למערער הזדמנויות רבות - במשך למעלה משנה, לאתר את מי שנהג (לטענתו) ברכב בפועל, ולא ניתן על ידו הסבר של ממש מדוע במשך למעלה משנה לא אותר הנהג, כאשר לטענתו (כפי שהועלתה לראשונה בשלב הערעור) הנהג האחר המדובר הוא רעייתו של המערער. כמו כן, לא ניתן הסבר של ממש מדוע תצהיר, שנחתם עוד ביום 7.12.2017, הוגש לראשונה רק במסגרת הערעור (ערעור שהוגש ביום 7.10.2018). בהעדר הסבר לכל אלו, אין כל עילה להתערב בהחלטתו של בית-המשפט קמא שלא להוסיף ולדחות את הדיון בעניינו של המערער.

15. טיעוני ב"כ המערער לפיהם יש להעדיף שיקולים שבמהות על שיקולים שביעילות, דינם להידחות (מה גם שספק אם המהות הנטענת הוכחה בעניינו). כדברי כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 9580/11 **יוסף נ' מדינת ישראל** (2011):

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

"בקשת המבקש לזנוח את הפרוצדורה ולהתמקד במהות, שובת לב ככל שתהא, אין בה כל ממש, שכן אם תתקבל טענתו, משמעות הדבר שלא יהיה לכך סוף, ובקשות הסבה יוכלו להיות מוגשות ללא תלות בזמן ביצוע העבירה. אין להלום דבר זה" (שם, בפסקה ה להחלטה).

16. מטעמים אלו, הערעור נדחה. המערער יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית-המשפט עד ליום 1.4.2019.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ג אדר א' תשע"ט, 28 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©